

JAYARAJ ANNAPACKIAM COLLEGE FOR WOMEN (AUTONOMOUS)

(A unit of the Sisters of St. Anne of Tiruchirapalli)

DST - FIST Supported College Since 2016

Accredited with 'A' Grade 4th Cycle by NAAC

Affiliated to Mother Teresa Women's University, Kodaikanal

PERIYAKULAM - 625601, THENI DT.

PG & RESEARCH CENTRE OF HISTORY

International Conference

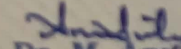
on

**MIGRATION, IDENTITY FORMATIONS, STRAINED FRATERNITY AND
SOCIAL TRANSFORMATION AMONG SRI LANKAN TAMILS IN TAMILNADU**

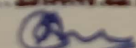
CERTIFICATE

This is to certify that ~~Mr./Mrs./Ms./~~ Dr. **M.D. ARUNMOZHI NANGIAL, Asst.**.....
Professor in Tamil, Holy Cross college, Nagercoil has participated / presented a paper in the
International Conference on **MIGRATION, IDENTITY FORMATIONS, STRAINED FRATERNITY AND
SOCIAL TRANSFORMATION AMONG SRI LANKAN TAMILS IN TAMILNADU** organized by the PG &
Research Centre of History, Jayaraj Annapackiam College for Women (Autonomous), Periyakulam, Theni
Dt. On 26th September, 2023.

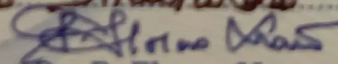
PAPER TITLE : **பிழந்தமிழ்நாட்டின் பண்பாட்டு மரபற்றகுடும்ப நாணயங்கள்**.....

Dr. M. Anusha Angel

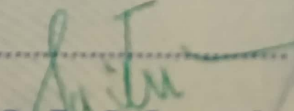
Convener

Dr. L. R. Charlet Sharmili

Organising Secretary

Dr. P. Floras Mary

Head of the Department

Sr. Dr. S. Jesurani

Principal

JOURNAL OF THE ASIATIC SOCIETY OF MUMBAI

UGC CARE GROUP - I
JOURNAL
ISSN : 0972-0766

CERTIFICATE OF PUBLICATION

This is to certify that the article entitled

பழந்தமிழரின் பண்டமாற்றமும் நாணயமும்

Authored By

முனைவர் மா. தே. அருண் மொழி நங்கை, ஹோலி கிறாஸ் கல்லூரி, நாகர்கோயில்.

Published in

JOURNAL OF THE ASIATIC SOCIETY OF MUMBAI

ISSN : 0972- 0766

Vol. : XCIX, No.2, Sep 2023

UGC CARE Approved, Peer Reviewed and Referred Journal Parinetti Deshpande

Vol. XCIX, No. 2, Sep 2023

ISSN : 0972-0766

**JOURNAL
OF THE
ASIATIC SOCIETY OF MUMBAI**
(A UGC - CARE listed Journal)

Editors

Parineeta Deshpande
Ambarish Khare

Published by,
The Asiatic Society of Mumbai
Town Hall, Mumbai - 400 001
Maharashtra state (India)
2023-2024

**JOURNAL OF
THE ASIATIC SOCIETY OF MUMBAI
Vol. XCIX, No. 02, Sep 2023
(For the year 2023-2024)**

CONTENTS

Articles

Sl.No	Title	Author	Pg. No.
1	COMPANY ACQUISITIONS AND IMPLEMENTATION OF ZAMINDARY SYSTEM IN COLONIAL TAMILNADU, 1799-1807	Dr. M. AMZAD ALI	1
2	FROM DIVERSE STROKES TO A UNIFIED CANVAS: UNRAVELING CULTURAL CONVERGENCE IN DONNA TARTT'S THE GOLDFINCH	Dr. H. JIMSY ASHA, BENITTA. G	9
3	EDUCATION OF TAMIL REFUGESS IN TAMILNADU - A VIEW	Dr. FLORAS MARY, Dr. M. KANAGARAJ	16
4	JOURNEY OF HOPE AND RESILIENCE: SRI LANKAN TAMIL REFUGEES IN TAMIL NADU	Dr. M. TAMILSELVI	20
5	METHODS OF KNOWING HISTORY	Dr. S. JOSPHIN SUJA	25
6	SOCIO ECONOMIC CONDITION OF CEYLON REFUGEES AROUND SIVAKASI	Dr. G. VENNILA	30
7	SRI LANKAN TAMIL REFUGEES PSYCHOLOGICAL PROBLEMS AND CONCERNS	Mrs. P.T. ANBU HANNAH DORA	34
8	பழந்தமிழரின் பண்டமாற்றமும் நாணயமும்	முனைவர் மா. தே. அருண் மொழி நங்கை	40
9	INCIPIENCY OF ETHNIC CONFLICT IN SRILANKA- A STUDY	M.SUBRAMANIA SUBASH	50
10	ஈழக்கவிதைகள் வெளிப்படுத்தும் சமூகமாற்றம்	முனைவர் அ.கமலம்	54
11	A STUDY ON WOMEN ENTREPRENEURS IN SMALL-SCALE BUSINESS IN KANNIYAKUMARI DISTRICT	Dr. P. ARAVIND PERUMAL	62

பழந்தமிழரின் பண்டமாற்றமும் நாணயமும்

முனைவர் மா. தே. அருண் மொழி நங்கை, ஹோலி கிராஸ் கல்லூரி, நாகர்கோயில்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பழந்தமிழரின் பண்டமாற்றமும் நாணயமும் அவர்களின் வாழ்வை செழிக்க செய்தது. உலகம் முழுவதும் சென்று வணிகம் செய்த தமிழர்கள் தமிழர் நாகரிகம் வணிகம் போன்றவற்றிலும் சிறந்து விளங்கினர். அதைப்போன்று கட்டடக்கலை செய்யும் முறையிலும் நாகரிகத்தை ஏற்படுத்தினர். வணிகம் செய்ய ஆரம்பித்த தமிழர்கள் தங்களுக்கு பண்டமாற்று முறையில் பொருட்களை மாற்றிக் கொண்டார்கள். முதலில் கிடைக்கும் பொருட்களை பிறருக்கு கொடுத்து எங்களிடம் வேண்டிய பொருட்களை பெற்றுக் கொண்டார்கள். தங்களுக்கு வணிகம் செய்து வந்த தமிழர்கள் பின்பு இவ்வாறு கண்டுபிடித்து நாணயம் வழியாக பொருட்களை விற்பனை செய்தார்கள். விலை உயர்ந்த பொருட்களை காசு கொடுத்து வாங்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். தங்களுக்கு கிடைக்காத பொருட்களை பிறரிடம் பணம் கொடுத்து பெற்ற பின் அதை மீண்டும் மறு விலைக்கு விற்கும் பழக்கத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். இக்கட்டுரையில் பழந்தமிழர்கள் பண்டமாற்று முறையில் எவ்வாறு பொருட்களை பெற்றனர்? நாணயத்தின் மூலம் எவ்வாறு பொருட்களை பெற்றனர்? வெளிநாடுகளில் பயன்படுத்தப்படும் பணத்தின் மூலமாக எவ்வாறு பொருட்களை பெற்றனர்? என்ற அடிப்படையில் இந்த ஆய்வுக்கட்டுரையானது அமைந்துள்ளது.

முன்னுரை:

பழந்தமிழரின் அன்றாடத் தேவையான அரிசி, பருப்பு, உப்பு, பால், தயிர், மீன், இறைச்சி முதலான பொருள்களைப் பணம் கொடுத்து வாங்காமல் பண்ட மாற்றம் செய்தனர். பண்டமாற்று என்பது ஒரு பொருளைக் கொடுத்து அதற்கு ஈடாக இன்னொரு பொருளைக் வாங்குவது ஆகும். தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளிலும் பழங்காலத்தில் பண்ட மாற்று தான் நடந்து வந்துள்ளது. மற்ற நாடுகளில் இருந்தது போலவே தமிழகத்திலும் பழங்காலத்தில் பண்டமாற்று முறை இருந்தது. சங்க இலக்கியங்கள் பண்டமாற்று முறைக்கு உதாரணமாக அமைகின்றன.

பண்டமாற்று:

இடையன் ஒருவன் பாலைக் கொடுத்து அதற்கு ஈடாகத் தானியத்தை மாற்றிக் கொண்டதை முதுகூத்தனார் என்னும் புலவர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

“பாலொடு வந்து கூழொடு பெயரும் பாடுடை இடையன்” (குறு.221. 3-4) என்றுரைக்கின்றார்.

ஆயர் மகளிர் தயிரைக் கடைந்து வெண்ணெய் எடுத்து நெய் காய்ச்சினார்கள். தயிரையும் மோரையும் மாற்றித் தானியத்தைப் பெற்று உணவு சமைத்து உண்டதைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் கூறுகின்றார்.

“நள்ளிருள் விடியல் பன்னெழிப் போகிப்
புலிக்குரல் மத்தம் ஒலிப்ப வாங்கி
ஆம்பி வான்முகை யன்ன கூம்புகிழ்
உறையமை தீந்தயிர் கலக்கி நுரைதெரிந்து
புகர்வாய்க் குழிசி பூங்காட்டு இரீஇ
நான் மோர் மாறும் நான்மா மேனிச்
சிறுகுழை துயல்வரும் காதில் பணைத்தோள்
குறுநெறிக் கொண்ட கூந்தல் ஆய்மகள்
அளவிலை உணவில் கிளையுடன் அருத்தி”

(பெரும்பாண்: 155 - 163) என்று கூறுகின்றார்.

இடைச்சியர் நெய்யைப் பண்டமாற்று செய்யாமல் பணத்துக்கு விற்று அப்பணத்தை சேமித்து வைத்தார்கள். அவர்கள் நினைத்த தொகை சேர்ந்த போது அக்காசைக் கொடுத்துப் பசுவையும் எருமையையும் விலைக்கு வாங்கினார்கள் என்று புலவரே கூறுகின்றார்.

“நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்வாள்
எருமை நல்லான் கருநாகு பெறு உம்
மடிவாய்க் கோவலர்.”

(பெரும்பாண்: 164-166)

வேட்டையாடிக் கொண்டுவந்த மான் இறைச்சியை வேடன் உழவனிடத்தில் கொடுத்து அதற்கு ஈடாக நெல்லை மாற்றிக் கொண்டதைக் கோலூர்கிழார் கூறுகின்றார். இடைச்சியரும் உழவனுக்குத் தயிரைக் கொடுத்து நெல்லைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

“கானுறை வாழ்க்கைக் கதநாய் வேட்டுவன்
மான் தசை சொரிந்த வட்டியும் ஆய்மகள்
தயிர்கொடு வந்த தசம்பும் நிறைய

ஏரின் பொழநர் பேரில் அரிவையர்
குளக்கீழ் விளைந்த களக்கோள் வெண்ணெல்
முகந்தனர் கொடுப்ப உவந்தனர் பெயரும்
தென்னம் பொருப்பன் நன்னாடு”. (புறம்: 33: 1-8)

பாணர்கள் ஆறு, ஏரி, குளங்களில் வலை வீசியும் தூண்டில்
இட்டும் மீன் பிடித்தார்கள். அவர்கள் பிடித்த மீன்களைப்
பாண்மகளிர் ஊரில் கொண்டு போய் பயிற்றுக்கும்
தானியத்துக்கும் மாற்றினார்கள் என்று ஓரம் போகியார்
கூறுகின்றார்.

“முள் எயிற்றுப் பாண்மகள் இன் கெடிறு சொரிந்த
அகன் பெரு வட்டி நிறை மனையோள்
அரிகால் பெரும்பாறு நிறைக்கும்”

(ஐங்குறு: 47)

“வலைவல் பாண்மகன் வாலெயிற்று மடமகள்
வரா அல் சொரிந்த வட்டியுள் மனையோள்
யாண்டுகழி வெண்ணெல் நிறைக்கும்.”

(ஐங்குறு:48)

“அஞ்சில் ஓதி அசை நடைப் பாண்மகள்
சின்மீன் சொரிந்து பன்னெற் பெருஉம்”

(ஐங்குறு:49)

உப்பளங்களில் நெய்தல் நில மக்கள் உப்பு விளைவித்தனர். உப்பு
வணிகர்கள் மாட்டு வண்டிகளிலே நெல்லைக் கொண்டு வந்து
கொடுத்து உப்பை மாற்றிக் கொண்டு போனார்கள்” என்று
நற்றிணைச் செய்யுள் கூறுகிறது.

“தந்நாட்டு விளைந்த வெண்ணல் தந்து
பிறநாட்டு உப்பின் கொள்ளை சாற்றி
உமணர் போகலும்”

(நற்றிணை:183)

நெய்தல் நிலத்து முதுமகள் ஒருத்தி தன் உப்பளத்தில் விளைந்த உப்பை மாற்றி நெல் கொண்டு வரச் சென்றாள் என்று கல்லாடனார் கூறுகின்றார்.

“ஆயும் உப்பை மாறி வெண்ணெல் தரீஇய உப்பு விளை கழனிச் சென்றனள்” (குறுந்தொகை 269: 4-6)

ஊர்த் தெருவுகளில் உப்பு விற்கிற உமணப் பெண் உப்பை நெல்லுக்கு மாற்றினதை அம்முவனார் கூறுகின்றார்.

“கதழ்கோல் உமணர் காதல் மடமகள் சில்கோல் எவ்வளை தெளிர்ப்ப வீசி நெல்லின் தேரே வெண்கல் உப்பெனச் சேரிவிலை மாறு கூறலின்”.

(அகம்: 140: 5-8)

“நெல்லும் உப்பும் நேரேஇ ஊரீர் கொள்ளிரோ வெனச் சேரிதொறும் நுவலும்”

(அகம்: 390: 3-9)

உப்பை நெல்லுக்கு மாற்றிய உப்பு வாணிகர் தமக்குக் கிடைத்த நெல்லைச் சிறு படகுகளில் ஏற்றிக்கொண்டு கழிகளில் ஓட்டிச் சென்றதை கடியலூர் உருத்திரன் கண்ணனார் கூறுகின்றார்.

“குறும் பல்லூர் நெடுஞ்சோணாட்டு வெள்ளை யுப்பின் கொள்ளை சாற்றி நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறி” (பட்டினப்பாலை 28-30) என்று பட்டினப்பாலை உரைக்கின்றது.

உப்பை நெல்லுக்கு மாற்றியதை உலோச்சனார் கூறுகிறார்.

“உமணர் தந்த உப்பு நொடைஇ நெல்” (நற்றிணை 254:6)

கடற்கரையோரத்திலே நெய்தல் நிலத்தில் வசித்த பரதவர் கடலிலே சென்று சுறாஇ இறால் முதலான மீன்களைப் பிடித்து வந்தார்கள். அவர்கள் கொண்டு வந்த மீனைப் பரதவ மகளிர் எளிதில் தானியத்துக்கு மாற்றினார்கள் என்று குன்றியனார் கூறுகிறார்.

“இனிது பெறு பெருமீன் எளிதினிற் மாறி”

(நற்றிணை: 239:3)

பரதவ மகளிர் கடல் மீனை நெல்லுக்கு மாற்றியதை நக்கீரரும் கூறுகின்றார்.

“பசுமீன் தொடுத்த வெண்ணெல் மாஅத்.

தபிர்மிதி மிதவை யார்த் துவம்” (அகம்ஓ 340 14-15).

“உப்பு நொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோறு” (அகம். 60:4).

என்று குடவாயில் நீர்த்தனார் கூறுகின்றார். பரதவ மகளிர் கடல் மீனைத் திருவிழா நடக்கிற ஊர்களில் கொண்டுபோய் எளிதில் விற்றதைச் சீத்தலைச் சாத்தனார் கூறுகின்றார்.

“திமிலோன் தந்தக டுங்கண் வயமீன்
தழையணி அல்குல் செல்வத் தங்கையர்
விழவயர் மறுகின் விலையெனப் பகரும்
நானலஞ் சிறுகுடி” (அகம்: 320:2-3)

மீனை நெல்லுக்கு மாற்றினார்கள். பண்ட மாற்றினால் கிடைத்த நெல்லை அம்பியில் ஏற்றிக்கொண்டு கழிகளின் வழியே வந்ததைப் பரணர் கூறுகிறார்.

‘மீன்நொடுத்து நெல் குவைஇ
மிசை அம்பியின் மனைமறுக்குந்து”

(புறம்: 343: 1-2)

உழவர் மகளிர் தெருக்களில் பூ வீற்றதைப் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ கூறுகின்றார்.

“துகிலிகை யன்ன துய்த்தலைப் பாதிரி
வாலிதழ் அலரி வண்டுபட ஏந்திப்
புதுமலர் தெருவுதொறும் நுவலும்
நொதுமலாட்டி” (நற்றிணை 118:8-11)

பெண் ஒருத்தி மலர் விற்றதைப் பாண்டியன் மாறன் வழி தம்முடைய செய்யுளில் கூறுகின்றார்.

“துய்த்தலை இதழ்பைங் குருக்கத்தியொடு
பித்திகை விரவுமலர் கொள்ளிரோ என
வண்டு சூழ் வட்டியள் திரிதரும்
தண்டலை யுழவர் தனிமடமகள்”

(நற்றிணை 97: 6-9)

பூ விறற் பெண்களும் பூவை நெல்லுக்குப் பண்டமாற்று செய்தனர் என்பது விளங்குகிறது.

வேடர்கள் ஒன்றுகூடிக் காட்டில் வேட்டையாடிக் கொன்ற யானையின் தந்தங்களை மதுபானக் கடையில் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து மதுபானம் அருந்தினதை மாமூலனார் கூறுகின்றார்.

“வரிமாண் நோன்ஞாண் வன்சிலைக் கொளீஇ
அருநிறத் தழுத்திய அம்பினர் பலருடன்
அண்ணல் யானை வெண்கோடு கொண்டு
நறவுநொடை நெல்லின் நாண்மகிழ் அயரும்”

(அகம்: 61:8-10)

வேடர் தேனையும் கிழங்கையும் கொண்டுவந்து மதுபானக் கடையில் மாற்றி அதற்கு மாறாக வறுத்த மீன் இறைச்சியையும் மதுவையும் வாங்கி உண்டதையும்இ உழவர் கரும்பையும் அவலையும் கொண்டுவந்து கொடுத்து அதற்கு மாறாக வறுத்த மான் இறைச்சியையும் மதுவையும் பெற்று உண்டு மகிழ்ந்ததையும் முடத்தாமக் கண்ணியார் கூறுகின்றார்.

“தேனெய்யொடு கிழங்கு மாறியோர்
மீனெய்யொடு நறவு மறுகவும்
தீங்கரும்பொடு அவல் வகுத்தோர்
மான்சுறையோடு மது மறுகவும்.”

(பொருநர் ஆற்றுப்படை:214-217)

கொற்கைக் குடாக்கடலின் கரையோரங்களில் வாழ்ந்த பரதவர், கொற்கைக் கடலில் மீன் பிடித்த போது அதனுடன் முத்துச் சிப்பிகளும் கிடைத்தன. அந்தச் சிப்பிகளை அவர்கள் கள்ளுக்கடையில் கொடுத்து கள் குடித்ததைப் பேராலவாயர் கூறுகின்றார்.

‘பன்மீன் கொள்பவர் முகத்த சிப்பி
நாராரி நறவின் மகிழ்நொடைக் கூட்டும்
பேரிசைக் கொற்கை “

(அகம்: 296:8-10)

எயினர் மது அருந்துவதற்காக மது விற்கும் இடத்துக்கு வந்தனர். எந்தப் பொருளும் கையில் இல்லாதபடியால்,

“காட்டில் வேட்டையாடி யானைத் தந்தங்களைக் கொண்டு வந்து கொடுப்போம். அதற்கு ஈடாக இப்போது கள்ளைக் கடனாகக் கொடு” என்று கேட்டதை மருதன் இளநாகனார் கூறுகிறார்.

“அரிகிளர் பனைத்தோள் வயிறணி திதலை
அரிய லாட்டியர் அல்குமனை வரைப்பின்
மகிழ்நொடை பெறாஅர் ஆகி நனைகவுள்
கான யானை வெண்கோடு சுட்டி
மன்றாடு புதல்வன் புன்றலை நீவும்
அருமுனைப் பாக்கம்”

(அகம்: 245:8-13)

கொல்லி மலைமேல் வாழ்ந்த சிறுகுடி மக்கள், தம் சுற்றம் பசித்திருப்பதனால், தங்களிடமிருந்த யானைத் தந்தங்களைத் தானியத்துக்கு மாற்றிச் சோறு சமைத்து உண்டனர் என்று கபிலர் கூறுகின்றார்.

“காந்தளஞ் சிலம்பில் சிறுகுடி பசித்தெனக் கடுங்கண் வேழத்துக் கோடு கொடுத் துண்ணும் வல்வில் ஓரி கொல்லிக் குடவரை”

(குறுந்தொகை 100: 3-5)

நாணயம்:

இவற்றிலிருந்து சங்க காலத்தில் பண்ட மாற்று வாணிகம் நடந்ததை அறிகிறோம். ஆனால், பண்டமாற்று வாணிகம் நடந்த அந்தக் காலத்தில் காசு வழங்கப்படவில்லை. என்று கருதுவது கூடாது. அதே காலத்தில், செம்பு, வெள்ளி, பொன் காசுகளும் வழங்கி வந்தன. அந்தக் காசுகள்: விலையுயர்ந்த பொருள்களை வாங்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. பண்டமாற்று நடந்ததைச் சங்க நூல்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்வது போலவே, காசுகள் வழங்கி வந்ததையும் சங்கச் செய்யுட்களிலிருந்து அறிகிறோம். அந்தக் காசுகள் நெல்லிக் காயின் வடிவம்போல உருண்டு சிறிது தட்டையாக இருந்தன என்று அறிகிறோம். இதனை மதுரைக் கொல்லன் வெண்ணாகனார் கூறுகிறார். பாலை நிலத்து வழியிலே இருந்த நெல்லி பரங்களிலிருந்து உதிர்த்துள்ள நெல்லிக்காய்கள், பொற் காசுகள் உதிர்த்து கிடப்பவபோலக் காணப்பட்டன என்று அவர் கூறுகிறார்.

“புல்விலை நெல்லிப் புகரில் பசங்காய்
கல்வதர் மருங்கில் கடுவளி உதிர்ப்பப்
பொலஞ்செய் காசிற் பொற்பத்தா அம் அத்தம்”

(அகம்: 353: 6-8)

உகா மரத்தின் பழம் போல மஞ்சள் நிறமாக பொற் காசுகள்
இருந்ததைக் காவன் முல்லைப் பூதனார் கூறுகிறார்.

“குயில்கண் அன்ன குருஉக் காய்முற்றி
மணிக்கா சன்ன மானிற இருங்கனி
உகாஅ மென்சின உதிர்வன கழியும்
வேனில் வெஞ்சுரம்”

(அகம்: 293 6-9)

பொற்காசுகளை மாலையாகச் செய்து மகளிர் அரையைச் சுற்றி
மேகலை போல அணிந்து கொண்டதைக் காவிரிப் பூம்பட்டினத்துக்
காரிக் கண்ணனார் கூறுகின்றார் .

“ஆசில் கம்மியன் மாசறப் புனைந்த
பொலஞ்செய் பல்காசு அணிந்த அல்குல்.”

(புறம்: 353 1-2)

காசுகளை மாலையாகச் செய்து அரையில் அணிந்திருந்த பெண்
ஒருத்தியை மதுரைப் போத்தனார் கூறுகின்றார்.

“அம்மா மேனி ஐதமை நுகப்பில்
பல்காக நிரைத்த கோடேந் தல்குல்
மெல்லியல் குறுமகள்.”

(அகம்: 75: 18-20)

காசுமாலை அணிந்த இன்னொரு பெண்ணை ஓதலாந்தையார்
கூறுகிறார்.

பொலம் பசும் பாண்டிற் காசு நிறை அல்குல்
இலங்குவளை மென்றோள்

(ஐங்குறு: 10)

களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரனைப் பாடிய காப்பியாற்றுக்
காப்பியனார்க்கு நான்கு இலட்சம் பொன் பரிசாகக் கொடுத்தான்
என்று கூறப்படுகிறது .இங்குப் பொன் என்பது பொற்காசு என்றும்
எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆடு கோட்பாட்டுச் சேரலாதன்மேல் 6 ஆம்
பத்துப் பாடிய காக்கைப்பாடினியார் நச்செள்ளையார்க்கு
அவ்வாகன்ஐ நகை செய்து அணிவதற்காக ஒன்பது
காப்பொன்னையும் நூறாயிரம் காணமும்(பொற்காசு)

கொடுத்தான். செல்வக் கடுங்கோவாழியாதனைப் பாடிய கபிலருக்குப் பரிசாக அவ்வரசன் நூறாயிரம் காணம் வழங்கினான் என்று ஏழாம் பத்துப் பதிகம் கூறுகின்றது. தகடுர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை அரிசில் கிழாருக்கு ஒன்பது நூறாயிரம் காணம் பரிசாகக் கொடுத்தான் என்பதைப் பதிற்றுப்பத்து 8 ஆம் பத்துப் பதிகத்தினால் அறி கிறோம். இளஞ்சேரல் இரும்பொறை தன்னைப் பாடிய பெருங்குன்றுர் கிழார்க்கு முப்பத்தியீராயிரம் காணம் பரிசாகக் கொடுத்தான் என்பதை 9 ஆம் பத்துப் பாயிரத் தினால் அறிய முடிகிறது.

பட்டினப்பாலை பாடிய கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார்க்குச் சோழன் கரிகாலன் நூறாயிரங்காணம் பரிசு வழங்கினான். இவ்வாறுஓ காணம் என்னும் பொற்காசு அக்காலத்தில் வழங்கி வந்ததை அறியமுடிகிறது. தொண்டைநாட்டில் ஈயக் காசுகள் வழங்கி வந்ததை அங்கிருந்து கிடைத்த பழக் காசுகளிலிருந்து அறியமுடிகிறது. அந்த ஈயக் காசுகளில் பிராமி எழுத்துக்கள் பொறிக்கப் பட்டிருப்பதனால் அவை கடைச்சங்க காலத்தில் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு வழங்கி வந்தவை என்பது தெரிகிறது. அந்தக் காசில் உள்ள எழுத்துக்கள் தேய்ந்து உருத் தெரியாமல் மழுங்கிப் போனமையால் அவ்வெழுத்துக் களின் வாசகத்தை அறிய முடியவில்லை. இந்தச் சான்றுகள் எல்லாம் அக் காலத்தில் காசு வழங்கி வந்தது என்பதைச் சந்தேகம் இல்லாமல் தெரிவிக்கின்றன.

இந்தக் காசுகள் அல்லாமல், அக்காலத்தில் கடல் கடந்த கப்பல் வாணிகத்தின் மூலமாக யவன தேசத்து நாணயங்கள் தமிழ் நாட்டில் வழங்கி வந்தன. அக்காசுகள் சமீப காலங்களில் ஏராளமாகப் புதையல்களிலிருந்து கிடைத்துள்ளன.

முடிவுரை:

சங்ககாலத்துத் தமிழரசர்கள் தங்களுடைய நாடுகளில் வணிகர்க்கு ஊக்கமளித்து வாணிகத்தை வளர்த்தார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய நாடுகளில் வாணிகக் கப்பல்கள் வந்துபோகவும் ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யவும் துறைமுகப் பட்டினங்களை அமைத்தார்கள். பண்டமாற்று முறையாகவும்ஓ நாணயங்கள் வழியாக வரும் வாணிபத்தைப் பழந்தமிழர் வளர்த்தனர்.நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்கும் நாகரிக வாழ்க்கைக்கும் வாணிகம் முக்கிய காரணமாக இருந்தது. வாணிபத்திற்கு பண்டமாற்று முறையையும் நாணயத்தையும் பயன்படுத்தினர்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. அகநானூறு: மூலமும் உரையும் இ. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்
(தொகுப்பாசிரியர்). பதிப்பு: 3. ஆண்டு: 2019. கௌரா பதிப்பகம்: சாரதா
பதிப்பகம்

2. புறநானூறு. புலியூர்க் கேசிகன் (ஆசிரியர்). ஆண்டு 2004. பதிப்பகம்
கௌரா பதிப்பகம்: சாரதா பதிப்பகம்.